

Yli metsän koitti jo päivän koi

Yli metsän koitti jo päivän koi,
kun nurmella neitonen kulki,
kukat kukkivat auki jo umpot foi,
jotk' eilen ilalla sulki.

Ja neitonen nuori se nurmella vain
niin hiljaa, hiljaa astui,
ja kukkaset nyökkäsi kuiskuttain,
kun kasteesta helmat kastui.

Pyhät on pihlajat pihalla

Pyhät on pihlajat pihalla,
pyhä on kukka pihlajassa,
marjaset sitä pyhenumat.

Pyhä on kuusikon kakenen,
pyhä on suvirien ilta,
pyhempi juhannusjuhla.

Pyhät on immen haulta marjan,
pyhät on ruusut meidän puolesta,
pyhin puhtaus sydämiä.

Puikko lyötiin kirkon seinään,
suvi-iltana kirkon seinään,
kevättönnä kirkon seinään.

Puikko lyötiin kirkon seinään,
suvi-iltana kirkon seinään,
kevättönnä kirkon seinään.

Puikko lyötiin kirkon seinään,
suvi-iltana kirkon seinään,
kevättönnä kirkon seinään.

Yökehrääjä

Istuin ma ilalla yksinäni,
kuulin ma hyrinän sydämeistäni.

Mikä siellä hyrisevi ainiaan?–
Neitonen rukkia polkevi vaan.

Istuin ma ilalla aattoisiani,
kuulin ma laulun kappaleita.

Kuka siellä lausui laulunsa?
Kuu kutsui laulunsa.

Kuka siellä lausui laulunsa?
Kuu kutsui laulunsa.

Kuka siellä lausui laulunsa?
Kuu kutsui laulunsa.

Kuka siellä lausui laulunsa?
Kuu kutsui laulunsa.

Kuka siellä lausui laulunsa?
Kuu kutsui laulunsa.
Kuka siellä lausui laulunsa?
Kuu kutsui laulunsa.
Kuka siellä lausui laulunsa?
Kuu kutsui laulunsa.

Taällä eivät piikit pistä,
polta haavat okaan,
täällä voi vain nousta, nousta,
eikä mennä fokaan.

Täällä on käydä turvallista
tuollapuolen vihan,
yläpuolla yön ja hallan,
taivas-tietä ihan.

Päätä huimaa katsellessa
maailmoita alla,
hurmaa kahta kaunihimmin
toiset korkealla.

Ensi kerran elämässä
elän rintaan rauhaa,
sopusoinnun suurta unta,
laulun mieltä lauhaa.

Over the woods the daylight dawned

Over the woods the daylight dawned
when a maiden over the meadow walked
the flowers' buds blossomed out
that yesterday evening were closed.

And the young maiden on the meadow just
stood there so still, so still,
and the little flowers nodded whisperingly,
When dewdrops moistened her hem:

Holy are the rowan trees

Holy are in the yard the rowan trees,
holy are the rowans' flowers,
holier even are their berries.

Holy's the cuckoo in the spruce copse
holy is the summer's eve,
holier the midsummer's feast:

Holy are a maiden's lip-berries,
holy the cheek-roses of a girl,
hollest the purity of heart:

A knife was stabbed into the moss
on a dainty summer eve,
while the springbird cuckooed:

A rude boy sweetly asked
to the maid who was his name
below the mossy rock
while the old woman sang:

Nightly purring

Sitting alone in the evening
I listened to the purring that came from my heart.

What was it, that purred there all the time? –
A maiden was driving her spinning wheel.

Sitting in the evening in my thoughts
I heard a singing by my side.

Who was it, singing there all the time? –
Death was it, calling the silent.

Sitting alone in the evening
I heard a weeping by my side.

Who was it, weeping there all the time? –
The willed in freedom.

Here it's safe to walk
far away from this world's wrath
beyond the night and frost
on heaven's way.

The head is buzzing when you look
at the worlds below,
even more alluring are
the other ones aloft.

For the first time in my life
feeling peace deep in my chest,
the great dream of harmony,
the gentle mind of song.

Here it's safe to walk
far away from this world's wrath
beyond the night and frost
on heaven's way.

The head is buzzing when you look
at the worlds below,
even more alluring are
the other ones aloft.

For the first time in my life
feeling peace deep in my chest,
the great dream of harmony,
the gentle mind of song.

English translation: Benjamin Schweitzer

Note: The language of Eino Leino's poems is a highly poetical variety of Finnish that also contains numerous references to and stylistic elements of folk poetry. An attempt to translate these poems into English while trying to maintain the original metrics and rhyme schemes would result in a considerable deviation from the content. Instead, my translation strives after staying as close as possible to the general characteristics of the language, but primarily aims at reproducing the original content as precisely as possible.

Über dem Wald rötet schon sich der Morgen

Über dem Wald rötet schon sich der Morgen,
als eine Jungfrau über die Wiese lief,
die Blumenknospen blühten schon auf,
die sich gestern Abend geschlossen.

Und die junge Maid auf der Wiese
so still, still stand sie,
und die Blümlein nickten flüsternd,
als ihr Saum sich mit Tau benetzte.

Heilig ist die Eberesche

Heilig sind im Hof die Ebereschen,
heilig ist der Esche Blüte,
heiliger noch sind ihre Beeren.

Heilig ist der Kuckuck im Fichteabain,
heilig ist der Sommerabend,
heiliger noch das Juhannusfest.

Heilig sind die Lippenbeeren einer Maid,
heilig eines Mädchens Wangenrosen,
das Heiligste die Reinheit der Gedanken.

Ein Fennendolch, in dem Eisenstamm
in der Anmut des Sibirischen
beim Kukuu des Frühlings.

Ein großer Fisch, der im Meer
schweift, mit
unter der Nacht
die Sonne.

Nachtschnurren

Saß Ich abends einsam allein,
hörte meines Herzens Schnurren.

Was war es, das schnurrte dort immerdar? –
Ein Mädchen trieb das Spinnrad an.

Saß ich abends in Gedanken,
hörte ein Singen an meiner Seite.

Wer war es, der dort immer sang? –
Der Tod war's, der das Mädchen an-

Saß ich abends einsam allein,
hörte ein Vögeln an meiner Seite.

Was war es, das dort immer sang? –
Es war ein Mädchen, das seine Freiheit

in der Luft ließ.

Heil'ge auf den seltsamen
den Sturz des
warthaus, das sterblich
Kette der Gedanken.

Hier ist die Dornen nicht,
hier ist nicht der Stachel Wunden,
hier kann man nur steigen, steigen
und nicht sinken in den Schmutz.

Hier geht es sich sicher,
fern vom Zorn des Diesseits
über Nacht und Frost hinweg
auf dem Himmelsweg.

Es schwindt der Kopf im Angesicht
der Welten unter mir,
es locken zweifach schöner mich
die and'ren in der Höhe.

Zum ersten Mal im Leben
erleb' ich Frieden in der Brust,
den großen Traum von Harmonie,
das sanfte Gemüt des Gesanges.

Deutsche Fassung: Benjamin Schwitzer

Anmerkung: Das poetische, mit zahlreichen Anspielungen und Stilmitteln der Volksdichtung durchsetzte Finnisch von Eino Luinos Gedichten ließe sich nur unter Inkaufnahme erheblicher übersetzerischer Freiheiten metrik- und reimgetreu ins Deutsche übertragen. Stattdessen versucht diese Übersetzung lediglich, den Sprachcharakter als solchen bei möglichst genauer inhaltlicher Wiedergabe beizubehalten.

Contents / Inhalt

1. Yli metsän koitti jo päivän koi	9
2. Pyhät on pihlajat pihalla	10
3. Yökehrääjä	15
4. Tähtitarha	19

PREVIEW
Low Resolution

Tähtitarha

1. Yli metsän koitti jo päivän koi

Olli Mustonen

*1967

Allegretto misterioso (♩ = ca. 76)

Voce

p

Y-li met-sän koit-ti jo päi-vän koi, koi

Pianoforte

p legato, dolce

con pedale

5

nur-mel-la nei-to-nen kul-lu-kat-ti jo un-ou-loi, jotk' ei-ten il-lal-la

10

Ja nei-to-nen nuo-ri se nur-mel-la vain niin hil-jaa, hil-jaa

15

as - tui, ja kuk - ka - set nyök - käi - si kuis - kut - tain, kun kas - tees - ta hel - mat kas - tui.

20

Moderato

10 **Misterioso** (♩ – ca. 54)

p

Py - häät on pih - la - jat pi - hal - la,

pp

p

12 *a tempo*

py - hä on kuk - ka pih - la - jas - sa, pih - la - jas - sa py - hä on

pp

3

15 *rit.*

py - hä on kuu - si - kon kä - kö - nen, py - hä on su - vi - nen il - ta,

p

17 a tempo

py - hem - pi Ju - han - nus - juh - la.

Py - häi on in - men - tel - ten ju - ho - häi on tu - ol - nei - en pos - ken,

21 poco agitato

sy - hän puh - ta - us sy - dä - men.

22 *molto cresc.*